

Vlaams
Parlement

vergadering **C150 – CUL20**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 14 maart 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stand van zaken van het Vlaams sportinfrastructuurbeleid - 1086 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stand van zaken van de evaluatie van het decreet Sportfederaties - 1087 (2012-2013)	9
Vraag om uitleg van mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de instrumenten tegen seksueel grensoverschrijdend gedrag in sportclubs - 1142 (2012-2013)	12

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene**Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stand van zaken van het Vlaams sportinfrastructuurbeleid - 1086 (2012-2013)**

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, minister, collega's, de problematiek van de sportinfrastructuur heeft ons hier al vaak samengebracht. Het is zoals Mao nog geschreven heeft: zonder gepaste infrastructuur komt er geen degelijke bovenstructuur. Je hebt met andere woorden goede infrastructuur nodig om te kunnen sporten.

Nationale en internationale sportfederaties leggen ook steeds meer sporttechnische criteria op inzake de sportinfrastructuur. Ook de burger stelt terecht steeds meer en hogere kwaliteitseisen. Ten slotte verstrengt de overheid de eisen inzake milieu en volksgezondheid. Dat betekent dat het kostenplaatje omhoog gaat. De Vlaamse overheid heeft daarom vijf jaar geleden het Vlaams Sportinfrastructuurplan gelanceerd. Deze vraag om uitleg is erop gericht om een evaluatiemoment te creëren.

Zoals ik het heb kunnen samenstellen, zullen in deze legislatuur wellicht de volgende infrastructuurnoden gelenigd worden: 35 kunstgrasvelden, 12 sporthallen, 7 multifunctionele sportcentra en 1 zwembad. Wat de grotere voetbalstadions betreft, heb ik zicht op het nieuwe stadion in Gent, maar daar blijft het voorlopig bij.

Uit een bevraging bij de lokale besturen in 2010 bleek onder meer dat er een uitgesproken behoefte bestaat aan de aanleg van kleinschalige, lichte sportinfrastructuur en aan renovatie en kwaliteitsverbetering van reeds bestaande sportaccommodaties. Daarom werden in de begrotingen van 2011 en 2012 subsidies ingeschreven voor de aanleg van Finse pistes en de renovatie van oude of de aanleg van moderne sportvloeren in overdekte sportruimten. Rekening houdend met de beschikbare middelen, werden in 2012 22 Finse pistes en 34 sportvloeren in aanmerking genomen voor subsidiëring.

Dan is er ook nog de aparte problematiek van het VUB-sporthotel. Er werd een overeenkomst afgesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VUB in verband met het ter beschikking stellen van een contingent van kamers en de voorhanden zijnde sportinfrastructuur ten voordele van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), de Vlaamse topsporters en de Vlaamse topsportfederaties.

Minister, in uw beleidsbrief Sport van 2013 stelde u: "Ik zal zeker verder werk maken van een beperkte ondersteuning voor kwaliteitsvolle kleinschalige sportaccommodaties van lokale besturen, zoals ik deed met de subsidies voor de renovatie van sportvloeren uit 2011 en 2012. Ik zal hierbij rekening houden met de suggesties zoals gedaan in het actieplan Sport voor Allen inzake nieuwe sportinfrastructuurtrends en duurzaamheidsaspecten. Daarom plan ik een specifiek onderzoek naar goede praktijkvoorbeelden inzake energiezuinige sportinfrastructuur. Tevens zal ik in 2013 een aantal concrete initiatieven inzake bovenlokale infrastructuur ondersteunen. Gezien de belangrijke financiële consequenties zullen deze investeringen over meerdere budgetjaren gespreid worden." Tijdens de bespreking in de commissie voegde u daar nog aan toe: "Het lijkt zinvol om de topsportinfrastructuur in de mate van het mogelijke te centraliseren."

U kent onze stelling dat Vlaanderen vooral in de bovenlokale infrastructuur moet investeren, en iets minder verkrumelen in zaken die eigenlijk een lokale opdracht zijn. We zitten nu aan het begin van de legislatuur in de gemeenten. De gemeentebesturen hebben het recht om te weten wat nog mogelijk is in de volgende maanden en jaren.

Minister, op basis van welke criteria of van welk reglement zal men kiezen waar en voor welke topsporttakken er nieuwe topsportinfrastructuur zal worden gebouwd? In hoeverre is

de studie van professor Van Hecke over de witte vlekken in de sportinfrastructuur nog van tel? Dient die mee als basis? Zullen de topsportfederaties betrokken worden bij de selectie?

Wat betreft de ondersteuning van kleinschalige lokale sportinfrastructuur: werd er al een keuze gemaakt welk soort infrastructuur in 2013 zal worden ondersteund? Het is voor de nieuwe lokale besturen belangrijk dat ze zo snel mogelijk weten of en voor welke sportinfrastructuur er nog ondersteuning komt vanuit Vlaanderen. Zij moeten immers hun meerjarenplannen opmaken in het kader van de nieuwe beleidscyclus.

Hebt u met betrekking tot de Bloso-infrastructuur al onderzocht of het niet efficiënter is om die mee in huur te geven aan hoofdgebruikers? In hoeverre is het een kerntaak van de Vlaamse overheid om dit soort sportcentra zelf uit te baten?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: De investeringen in topsportinfrastructuur passen in het Topsportactieplan III, waar we straks nog een gedachtewisseling over hebben. Daar staat gedetailleerd in hoe we dat gaan doen. In 2012 hebben we de topsportfederaties gevraagd naar hun noden. Bloso heeft me daarover op 23 mei 2012 een gedetailleerd en lijvig rapport gegeven. Zoals u wellicht weet, hebben we in Topsportactieplan III vooral gezegd te zullen investeren in bijkomende topsporttrainingsinfrastructuur. Dat is de filosofie daarachter. We hebben tien focussporten, sporten waarop we ons vooral richten in dat verband. Dat is eigenlijk het eerste criterium.

Daarnaast hebt u in het actieplan ook kunnen lezen dat we de trainingsinfrastructuur voor topsport vooral ook willen centraliseren, per sporttak, maar ook in drie volwaardige toptrainingscentra in Vlaanderen. De criteria, de bevoegdheid en de procedure zijn ook opgenomen in het actieplan. Het gaat dan onder meer over de noodzaak en de meerwaarde voor het voeren van een integraal topsportbeleid. De economische rendabiliteit is voor die zaken ondergeschikt. Zoals u zegt, er is geen bovenbouw als men geen onderbouw heeft. De kwaliteit van de trainingsinfrastructuur voor topsport moet op maat van de Vlaamse topsporter zijn. Ook moet aan noodzakelijke randvoorwaarden zijn voldaan, zoals een gepaste leefaccommodatie in het trainingscentrum. Ook moet de gecentraliseerde topsportwerking het stimuleren van permanent dagelijks contact tussen alle betrokkenen in de topsportwerking van een federatie mogelijk maken. Als het kan, moet dat worden gekoppeld aan een topsportschool, aan de sportkaderopleiding van trainers, aan de organisatie van stages, aan de centralisatie van de sportwetenschappelijke omkadering en expertise voor de Vlaamse topsporter. Ten slotte is er ook nog het element van de bereikbaarheid.

In 2014 willen we al de eerste resultaten zien. Dat is de korte termijn, maar er is ook de middellange termijn, met het oog op Rio, en de lange termijn, met het oog op de volgende olympiades.

U had het over de studie van professor Van Hecke. Die onderzocht natuurlijk vooral wat er lokaal nodig is. Dat ging vooral over de lokale uitstraling, over zaken als de sporthallen, de overdekte zwembaden en de openluchtsportterreinen met natuurgras. Die studie was dus niet echt bruikbaar als basis voor het bekijken van de topsporttrainingsinfrastructuur.

Aan de hand van de enquête die we hebben gedaan en de voorwaarden die we opsommen in het actieplan, zijn we uitgekomen bij een topsportdriehoek die we willen uitbouwen voor de meeste focussporten rond de steden Gent, Antwerpen en Leuven. Momenteel voer ik dan ook gesprekken met de betrokken topsportfederaties en actoren en, waar dat zinvol en goed is, ook met lokale of provinciale overheden, om zo op de meest optimale manier dossiers te kunnen opstarten. Dan gaat het over die 10 miljoen euro waarover ik het de vorige keer al had.

Ik zal nu wat dieper ingaan op uw vraag over de kleinschalige sportinfrastructuur. We hebben het subsidiereglement 2011-2012 geëvalueerd en beslist om in 2013 de aanleg en renovatie

van sportvloeren in overdekte sportruimten verder te subsidiëren. De vraag die er in 2011 en 2012 was geweest, overtrof immers zeer ruim het ondersteuningsaanbod. Er is daar dus duidelijk vraag naar. Daarvoor stellen we 3 miljoen euro ter beschikking. Momenteel wordt er een aangepast en verbeterd subsidiereglement voor de gemeentebesturen uitgewerkt, op basis van wat we hebben geleerd uit het eerste reglement. We hebben wel de betrokken schepenen van Sport in de gemeenten al op de hoogte gebracht. Voor 2014 hoop ik opnieuw een injectie te kunnen geven voor de aanleg van kunstgrasvelden voor diverse sporten, als ik daar wat geld voor kan vrijmaken.

De Bloso-centra hebben zeker een bovenlokale functie. Men kan niet zeggen dat een dergelijk centrum er alleen is voor de gemeente in kwestie. Ik kan u de gedetailleerde lijst bezorgen. Het lijkt me te veel om dit alles hier op te sommen. Die lijst is ook terug te vinden in de jaarverslagen en op de Bloso-website. Voor sommige investeringen werkte Bloso ook nog samen met lokale en/of provinciale besturen, maar ook soms met sportfederaties, die dan financieel of beheersmatig participeerden. U vraagt of het nodig is dat Bloso dat alles doet, of zelfs of het nodig is dat de overheid dat doet. Ik moet u er toch op wijzen – maar ik denk dat u dat ook weet – dat artikel 5 van het decreet van 7 mei 2004 uitdrukkelijk bepaalt dat een van de kerntaken van Bloso bestaat uit het organiseren van sportkampen en sportklassen in de Bloso-centra en het uitbouwen en ter beschikking stellen van de Bloso-centra aan sportfederaties, sportclubs, sportdiensten, topsporters en individuele sportbeoefenaars, onder meer voor de organisatie van de opleidingscursussen van de Vlaamse Trainersschool (VTS) en van trainingen, stages en wedstrijden op alle niveaus. Ik ben dus van oordeel, gezien dit decreet, dat Bloso het beheer van heel wat bovenlokale sportinfrastructuur wel moet voortzetten. Ik sluit zeker niet uit dat ook anderen dat zouden kunnen doen, maar ik heb vandaag nog geen vraag gehad van de lokale overheden, de provinciale overheden of de sportfederaties om dat over te nemen. Ik zou het momenteel dus als kerntaak voor Bloso houden. Dat lijkt me het meest efficiënt.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Minister, ik ben toch ontgoocheld in uw antwoord wat de topsportinfrastructuur betreft. We bevinden ons op het einde van de legislatuur. Er is niet veel gerealiseerd. Over de voetbalstadions hebt u zelfs niets meer gezegd.

Minister Philippe Muyters: Dat is vorige week aan bod gekomen.

De heer Johan Sauwens: Ik vind dat er vrij snel beslissingen moeten worden genomen. Dan heb ik het over een nieuwe indoorhal, of die nu wat meer centraal of in het oosten van het land gelegen is. Die lijkt me absoluut nodig, zeker voor de langere winterperiodes die we kennen. Ik zie hoe uit uw bevraging van de federaties blijkt dat het schaatsen steeds populairder wordt. Maar kijk welke infrastructuur we daar hebben. Er is een grotere baan nodig. Als er ergens sprake is van een ‘window of opportunity’, dan is het wel deze die Bart Swings opent naar het shorttracken, het langeafstandsschaatsen en het snelschaatsen. Ook in het sierschaatsen hebben wij een aantal mensen.

Dit zijn belangrijke beslissingen. Als u als minister van Sport tijdens deze legislatuur uw stempel wilt drukken, dan kunt u dat doen door een absolute meerwaarde te realiseren. Dan gaat het niet over het renoveren van sportvloeren. Dat is eigenlijk een kerntaak van de lokale besturen, die via het vroegere Investeringsfonds in het Gemeentefonds, in de structurele financiering op het lokale niveau is geïntegreerd.

Ook in het zwemmen hebben wij potentieel. Wij hebben een nieuw 50 meterzwembad nodig. U moet veel ambitieuzer en besluitvaardiger zijn wat betreft de topsportinfrastructuur. U zegt dat er in 2014 resultaten moeten zijn. Het is maart 2013. Inzake de infrastructuur moet er absoluut snel een beslissing worden genomen.

U zegt dat u in 2013 verder gaat met de sportvloeren. In 2014 zou u opnieuw kunstgrasvelden willen subsidiëren. Volgens welke procedures gaat dat lopen? Zal dat op dezelfde manier

gebeuren als in de vroegere periode? Welke procedures zullen de gemeenten daarvoor moeten gebruiken?

Ik stel vast dat u over de Bloso-centra een redelijk conservatief standpunt hebt. U beperkt zich tot een verwijzing naar het decreet, dat we natuurlijk kennen. Maar er is het voortschrijdend inzicht, en er is de zoektocht naar efficiëntie en effectiviteit in alles wat de overheid doet.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, we hebben inderdaad de vorige keer deze vraag over het Sportinfrastructuurplan uitgebreid aan bod laten komen. Ik volg ten dele het standpunt van de heer Sauwens. Het plan heeft grotendeels gefaald. Er is veel te weinig gerealiseerd. Het is allemaal van 'het komt' en 'het zal', maar ik heb er nog niets van gezien. Het gaat altijd over de toekomst. Er moeten knopen worden doorgesneden. Er moeten stappen vooruit worden gezet. Ik weet dat u ermee bezig bent. Enorm veel knelpunten moeten worden opgelost. Minister, ik zie u liever gisteren dan vandaag die knopen doorsnijden.

Minister, u hoopt dat er voor die kunstgrasvelden een nieuwe oproep komt. Ik hoop het ook. U hoopt dat u geld zult vinden. Ja, dat hoop ik altijd. Als u geld voor sport vindt, is het voor mij altijd goed. Maar ik volg de heer Sauwens in zijn mening over de kleinschalige sportinfrastructuur. U hebt daarin al 6 miljoen euro gestoken, met de Finse pistes en de sportvloeren. U doet er nu nog eens 3 miljoen euro bij. Dat maakt dus 9 miljoen euro. Dat is gelijk aan de eenmalige pot voor de topsport. Dat is een kleine scheefte. De kleinschalige sportinfrastructuur is ook een kerntaak van de gemeenten. Dat is niet onze taak. Als we dit geld hadden gebruikt voor de pot voor de topsport, dan hadden we toch al een van de drie te realiseren topsportcentra. Ik hoop dat er in elk geval één komt. Dat zou al beter zijn dan wat we nu hebben: nu hebben we er geen. Het is heel ambitieus, maar u moet het ook realistisch stellen. Ik zou al heel tevreden zijn met één.

Ik hoop dat het binnen uw driehoek blijft, zodat het voor iedereen bereikbaar is. Ik heb al andere zaken gehoord. Er zou in Zolder iets komen. Dat zijn geruchten, ik wil het u enkel eens vragen.

Minister, we moeten nu knopen doorsnijden. Er moet iets worden gerealiseerd voor trainingen en voor eender wat van sport.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Eerst en vooral mijn excuses omdat ik iets later was.

Minister, ik heb uw antwoord toch nog kunnen horen, en de vraag had ik gelezen. Ik wil daar enkel aan toevoegen dat ik mij wil aansluiten bij mijn collega's: op het gebied van sportinfrastructuur blijft het, ondanks alle goede bedoelingen, problematisch in Vlaanderen. Het Sportinfrastructuurplan heeft niet gebracht wat we ervan hadden verwacht. Globaal genomen zijn we er vandaag in de praktijk nog niet echt op vooruitgegaan. Dat is een duidelijk feit.

Wat betreft de kerntaak van de gemeenten: de initiatieven die genomen worden inzake kunstgras, Finse pistes en sportvloeren zijn wel nuttig. Ik heb mijn collega's niet horen zeggen dat ze dat niet nuttig vinden. Het is inderdaad een kerntaak van de gemeenten. Maar ook wat dat betreft moeten we realistisch zijn. Bij de gemeentebesturen is het ook zo goed als op. Als Vlaanderen geen stimuli geeft, zullen in de gemeenten de investeringen in sportinfrastructuur stoppen. Ook dat is een gevaar. We moeten dat blijven stimuleren en die initiatieven zeker en vast blijven nemen.

Dat doet natuurlijk geen afbreuk aan de andere zaken die worden gezegd. De heer Sauwens gaf het voorbeeld van de schaatspiste. Eén of twee jaar geleden hebben wij daarover ook vragen gesteld naar aanleiding van projecten die werden voorgesteld. Het is nodig dat wij zeer concreet vooruitgang boeken, zodat we die grote en belangrijke sportinfrastructuur echt

kunnen realiseren, samen met die kleinere initiatieven. Daar moeten we echt voor blijven vechten.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: De middelen die we kunnen inzetten, zijn beperkt. Dat geldt niet alleen voor Sport, maar voor alle domeinen. Dan is het belangrijk om die middelen zeer doelgericht in te zetten, en niet te zeer te fragmenteren. Vanuit Vlaanderen moeten we vooral onze aandacht op de topsportfaciliteiten leggen. Het blijft belangrijk dat die vooral voor topsport gebruikt worden. We moeten een duidelijke cesuur leggen tussen de verantwoordelijkheid op dat vlak en wat er lokaal aan sportaanbod moet zijn.

Sommigen spreken over het ter beschikking stellen van de lokalen. De topsportinfrastructuur moet mijns inziens optimaal gebruikt worden voor datgene waarvoor ze is opgericht. Je zult als stad of gemeente maar het geluk hebben dat je dergelijke faciliteiten in je eigen gemeente hebt. Dan moet je zelf blijkbaar niets meer doen. Ik vind dat het ene losgekoppeld moet worden van het andere. Natuurlijk zijn er nog resterende uren, en behelst goed huisvaderschap en -moederschap wel dat infrastructuur optimaal gebruikt wordt, maar het moet in de eerste plaats gebruikt worden voor topsport.

We hebben het hier veertien dagen geleden al gehad over de voetbalstadions. De minister was toen heel duidelijk. Als iedereen begint te zeggen dat er niets van komt, moeten we inderdaad het geweer misschien van schouder veranderen. Maar ik herhaal wat ik twee weken geleden gezegd heb: het is niet alleen aan de Vlaamse overheid. 'It takes two to tango', heb ik toen gezegd. Als de sportclubs zelf afhaken, moeten ze daar ook heel duidelijk in zijn en zeggen dat ze niet meer meedoen en niet ingaan op ons aanbod. Dan is er voor ons ook duidelijkheid. Maar er is twee weken geleden duidelijk gesteld dat we die uitgestoken hand vooralsnog blijven uitsteken naar de clubs. Blijkbaar is de urgentie vandaag nog meer aanwezig in deze commissie dan twee weken geleden. Het is aan de voetbalclubs om ter zake eens duidelijkheid te verschaffen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik heb het twee weken geleden al gezegd: als je een aanbod doet, moet je dat ook kunnen voortzetten. Wij hebben gezegd dat de stadions klaar moeten zijn in 2017. We hebben gesprekken gehad met de Voetbalbond. Zij hebben een coördinator aangesteld, die nu rondgaat bij de tien om nog eens te horen hoever men staat. Als die middelen vrijkomen, is dat zo. Dan kunnen we nog zien wat we ermee doen.

Ik ga de stadions niet bouwen. De clubs moeten een rendabel geheel krijgen. Dat is nu wel economisch rond te krijgen door de clubs. Wij gaan het stadion niet bouwen. Dat is veertien dagen geleden al voldoende aan bod gekomen, dus ik ga ervan uit dat dat voldoende gekend is.

Collega's, toen we begonnen met deze Vlaamse Regering, waren er geen middelen. Er waren op het einde van de vorige legislatuur 2 miljard euro minder middelen dan verwacht. Bij de begrotingsopmaak 2009 was 2 miljard euro dotatie meer ingeschreven dan er uiteindelijk, in juli 2009, werkelijk bleek te zijn. Wij zijn op zoek moeten gaan naar middelen, om die begroting in twee jaar tijd weer in evenwicht te brengen.

Voor topsportinfrastructuur was er noch in het regeerakkoord, noch in de Atoma-schriftjes en dergelijke, geld uitgetrokken. We hebben mondjesmaat wat geld bijeen kunnen krijgen, en zo had ik na drie jaar 10 miljoen euro. Als dat verkeerd is, is dat mee door de keuzes die gemaakt zijn ten gevolge van de crisis. We hebben nu 10 miljoen euro, en ja, we gaan die inzetten, maar we hebben eerst een rondvraag gedaan naar de noden.

Ik zou het verkeerd gevonden hebben om, nog voordat we het Topsportactielan III hadden, dat in december is voorgesteld, snelsnel hier en daar wat topsportinfrastructuur te realiseren. Je moet daar draagvlak voor creëren.

Het is ook onze bedoeling om die 10 miljoen euro nog wat op te drijven door compagnons te zoeken, bijvoorbeeld een lokale overheid, een provinciale overheid. Ik verwijs naar het voorbeeld van een 50 meterzwembad. Dat gaan we toch niet met de overheid alleen betalen? Ik hoop dat lokale besturen, die zo hun burgers kunnen laten zwemmen buiten de uren voor topsport, daar ook aan bijdragen. Die gesprekken worden nu gevoerd, om zo meer dan 10 miljoen euro te hebben om aan topsportinfrastructuur te besteden.

We hebben tien sporten geselecteerd, waarvan we denken dat ze de meeste kans bieden op medailles, op basis van de vier selectiecriteria die in het decreet staan. We hebben hier op 6 december grondig uitgelegd hoe dat ineen zit. De focus ligt daarop. We doen een koppeling van infrastructuur, wetenschappelijk onderzoek, trainingshulp en dergelijke meer, naar die tien sporten.

Mevrouw Werbrouck, u verwees nog naar Zolder, maar dat hebben we veertien dagen geleden al uitvoerig behandeld, op vraag van de heer Sauwens.

Er zijn twee sporen, collega's: een topsportbeleid voor enkele duizenden sporters en een Sport voor Allen-beleid voor miljoenen sporters. Ook de lokale besturen moeten keuzes maken, maar hebben het moeilijk. Die kleine stimulans vanuit Vlaanderen heeft in dat opzicht een enorme impact. Het gaat om cofinanciering. We krijgen een multiplicatoreffect van de middelen die worden ingezet voor sport.

Idealiter is het inderdaad volledig voor rekening van de lokale overheid. Maar als ik zie hoeveel gemeenten intekenen op die sportvloeren en kunstgrasvelden, is er duidelijk nood aan. Dan heeft die kleine stimulans een groot effect. Ik herinner mij een beeld dat een medewerker van Luc Van den Brande ooit gebruikte: het is de kus van Doornroosje die het geld wakker maakt. Dat beeld kun je ook hier gebruiken.

Er is ook een gezondheidsaspect, want verouderde sportvloeren leiden tot kwetsuren. Kunstgrasvelden geven bovendien de mogelijkheid om met meer te sporten. Dat zijn elementen die we kunnen blijven ondersteunen. Daarom wil ik daar toch ook een klein bedrag aan besteden, voor die miljoenen sporters.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Dit is echt Kafka, wat ik hier meemaak. Vroeger, in de jaren tachtig, begin van de jaren negentig, had je sectorale subsidies van Vlaanderen tot op het laagste niveau, tot in het kleinste dorp. Zo werden bibliotheken betoelaagd, culturele centra, de aanleg van speelpleinen. Op een bepaald moment heeft men beslist om de gemeentelijke autonomie ten volle te laten spelen: zorg dat er voldoende middelen zijn, zodat de gemeenten hun eigen prioriteiten kunnen bepalen. We gaan ervan uit dat ze voldoende terreinkennis hebben om zelf de prioriteiten te bepalen.

Jeugdhuizen, kinderopvang, dat werd allemaal sectoraal betoelaagd. Maar omdat men vaststelde dat het water altijd naar dezelfde meren liep, dat vriendjespolitiek meespeelde en dat tweederde van de gemeenten bijna niet aan bod kwam, heeft men beslist om het op objectieve basis te verdelen.

Er zijn een paar uitzonderingen gebleven, bijvoorbeeld de rioleringen, omdat Vlaanderen zelf de verantwoordelijkheid draagt, ook ten aanzien van Europa, om ervoor te zorgen dat de waterzuivering op tijd gebeurt. Ook voor de beschermde monumenten over heel het land zijn die aparte sectorale subsidies gebleven. Maar voor het overige gold de algemene regel. Het is voormalig minister Anciaux geweest die daar een uitzondering op heeft gemaakt, om redenen die hem eigen zijn. Ik zal daar niet meer over zeggen. We hebben vroeger die discussie gevoerd.

We hebben begrepen dat u mee een landingsbaan zocht voor die lokale subsidiestromen. Ondertussen waren er immers veel aanvragen ingediend. Men zou dom zijn om geen aanvraag in te dienen als er extra geld kan worden gevonden. Dit is echter een verspilling van

overheidsgeld. Dit staat haaks op wat structureel is bepaald. Als u nu zegt, op het einde van de legislatuur, dat het structureel de bedoeling zal blijven om dit te blijven doen, dan zal men opnieuw beginnen met sectorale subsidies, voor cultuurinfrastructuur, voor jeugdinfrastructuur, voor de kinderopvang enzovoort. Dat is een zeer ongelukkige evolutie. Er is sprake van een Finse piste en hier en daar een voetbalterrein, terwijl we qua bovenlokale infrastructuur achterblijven door een gebrek aan besluitvaardigheid. Ik mag daar ontgoocheld over zijn. Ik vind het bijzonder jammer dat dit is gebeurd. We zeggen dit vriendelijk, aan de hand van vragen om uitleg, maar dit is niet het sportbeleid dat wij hebben gewenst toen deze legislatuur is begonnen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stand van zaken van de evaluatie van het decreet Sportfederaties - 1087 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, geachte leden, minister, in uw beleidsbrief lezen we het volgende: “In uitvoering van het Vlaams Regeerakkoord wordt het decreet op de sportfederaties geëvalueerd. Het Bloso en de betrokken sportactoren (...) worden nauw betrokken in het evaluatieproces.” Ook stelde u: “In het najaar 2012 werd in samenspraak met de Vlaamse Sportfederatie een aanzet gegeven rond de evaluatie van het decreet van 13 juli 2001 houdende de erkenning en subsidiëring van de (...) federaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding.” Tijdens de besprekingen in de commissie hebt u daar het volgende aan toegevoegd: “Op de evaluatie van de sportfederaties kan niet meteen een timing gezet worden, maar die gebeurt in elk geval met de betrokken stakeholders, en zeker met het oog op een eventueel nieuw decreet.”

Wat de evaluatie van het Participatiedecreet betreft, stelde u in de beleidsbrief: “In de eerste helft van 2013 zal een ontwerp van aanpassing van het decreet aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd, om in werking te treden op 1 januari 2014.” Minister, als u nog deze legislatuur het Sportfederatiedecreet en het Participatiedecreet wilt wijzigen of een nieuw decreet wilt maken, dan dringt zich een strakke timing op. Aan wie werd die evaluatieopdracht toegekend: aan Bloso of aan een externe organisatie? Hoe zullen de Vlaamse Sportraad, de Vlaamse Sportfederatie (VSF) en de andere sportfederaties hierbij worden betrokken? Zal bij deze evaluatie ook worden onderzocht welke aspecten uit het Participatiedecreet kunnen worden overgeheveld naar het vernieuwde Sportfederatiedecreet? Wanneer zal de evaluatieopdracht zijn afgerond?

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, geachte leden, ik wil me aansluiten bij de vragen van de heer Sauwens. In het Vlaamse regeerakkoord voor 2009-2014 werd aangekondigd dat het decreet met betrekking tot de sportfederaties zou worden geëvalueerd. We weten dat de evaluatie van het Participatiedecreet ook al een tijd bezig is, zowel binnen het beleidsdomein Sport als binnen Cultuur en Jeugd. Ik kan de heer Sauwens dus alleen maar bijtreden en aan de Vlaamse Regering vragen dat die strakke timing zou worden gerespecteerd, als men die decreten nog voor het einde van de legislatuur wil bijsturen.

De koppeling van de evaluatie van het Sportfederatiedecreet en de evaluatie en bijsturing van het Participatiedecreet is dan ook zeer zinvol. Het was de bedoeling dat het Participatiedecreet een transversaal, beleidsdomeinoverschrijdend decreet zou zijn. Uit diverse uitgevoerde evaluaties is duidelijk gebleken dat heel wat maatregelen of initiatieven weinig of zelfs geen transversale waarde hebben. Het is dus heel noodzakelijk om na te

denken over de vraag of en hoe we een aantal initiatieven zonder die transversale meerwaarde kunnen verankeren binnen een sectorale decreetgeving. Dan denk ik aan een aantal proeftuinen, zoals die van de brede school.

Ik heb nog een voorbeeld van een initiatief vanuit het Participatiedecreet, namelijk een actie betreffende de grootschalige cultuur-, jeugd- en sportevenementen. Uit het antwoord op een schriftelijke vraag bleek dat vooral cultuur- en jeugd-evenementen werden ondersteund. Vanaf 2011 werden de middelen verdeeld onder de drie ministers. Door omstandigheden viel Sport enigszins uit de boot, zodat die middelen eigenlijk vooral naar Jeugd en Cultuur zijn gegaan.

Voor onze fractie is het dan ook heel duidelijk dat deze maatregel geen transversale meerwaarde geeft en dus uit het decreet zou moeten worden gelicht. We moeten er dan wel voor zorgen dat we de grootschalige sportevenementen sectoraal kunnen ondersteunen. Dat is gewoon een voorbeeld om te illustreren dat we grondig en doordacht moeten bekijken welke maatregelen we behouden binnen het Participatiedecreet.

Minister Philippe Muyters: U sluit zich aan, maar dit gaat niet over het Participatiedecreet. Het gaat over de sportfederaties.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ja, maar het gaat ook wel over het al dan niet sectoraal verankeren.

Minister Philippe Muyters: Neen.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, geachte leden, minister, ik sluit me ook aan bij de vraag van de heer Sauwens. Dit is heel belangrijk. Minister, uiteraard ben ik ook benieuwd naar uw antwoord. Ik neem aan dat dit antwoord niet zo sterk zal verschillen van een antwoord dat u een tijdje geleden hebt gegeven op een schriftelijke vraag van mevrouw Werbrouck. Ik hoop vooral dat we snel van start kunnen gaan met die evaluatie. Dit decreet is immers essentieel om te komen tot betere sportresultaten. Ik hoop ook dat deze discussie niet zal uitmonden in een financiële kwestie. In het verleden heb ik veel leden horen pleiten voor een verdere professionalisering van de sportfederaties. Wij van Open Vld hebben er steeds voor gepleit om toch meer te streven naar resultaatsverbintenissen. Ik ben daar dus benieuwd naar.

Minister, u zou het nieuwe decreet eventueel op 1 januari van kracht laten worden. In uw antwoord op de schriftelijke vraag van mevrouw Werbrouck hebt u gesteld dat men sinds augustus 2012 is begonnen met de werkzaamheden. Welke stappen zijn er ondertussen concreet gezet? Waar bevinden we ons in de procedure?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, geachte leden, ik zal me vooral toespitsen op het decreet met betrekking tot de sportfederaties. De eerste aanzet tot evaluatie van het decreet is, conform het Vlaamse regeerakkoord, gedaan door Bloso, in samenwerking met de VSF. De evaluatie omvatte drie deelevaluaties. Ten eerste was er een algemene evaluatie van het decreet door de betrokken sportactoren, waaronder de koepelorganisatie VSF en de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding. Dit werd dus gecoördineerd door Bloso, conform het regeerakkoord.

Ten tweede is er een evaluatie door de sportfederaties zelf gebeurd van de basisopdrachten en van de diverse facultatieve opdrachten, namelijk voor jeugdsport, sportkampen en het prioriteitenbeleid. Dat is niet gebeurd voor topsport, omdat topsport al was behandeld in het Topsportactieplan III. Daar komen we straks nog op terug.

Ten derde was er een evaluatie door Bloso op basis van de administratieve behandeling en opvolging van de federatiedossiers, dus op basis van de inhoudelijke invulling van de vereiste documenten en van het beschikbare cijfermateriaal.

Die evaluatie werd opgestart in juli 2012, met een voorbereidende vergadering van Bloso en de VSF. In augustus gebeurde dan de voorbereiding, op basis van gegevensverzameling en een inhoudelijke enquête bij de sportfederaties. In september is men begonnen met de eigenlijke evaluatie van het decreet door de voornoemde actoren. In samenspraak met de VSF is afgesproken om de evaluatie uit te voeren door middel van een SWOT-analyse (Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats). Bij opmaak van die analyse is afgesproken de volgende facetten van het decreet te bekijken: het financiële, het inhoudelijke, het personeel en de administratieve opvolging en procedures. In samenspraak met de VSF werd een sjabloon opgemaakt waarin alle betrokken sportactoren zouden kunnen werken.

De VSF heeft dan haar sportfederaties geraadpleegd via georganiseerd bottom-upoverleg, om zo die SWOT-analyse in te vullen. De federatie heeft zich daarbij vooral geconcentreerd op de basisopdrachten. Bloso voerde eveneens een SWOT-analyse uit op de door de sportfederaties ingediende dossiers, de bilaterale gesprekken en de vastgestelde aandachts- en verbeterpunten, en dit zowel met betrekking tot de basisopdrachten als met betrekking tot de facultatieve opdrachten.

Daarna zijn die twee SWOT-analyses in elkaar geschoven en verwerkt tot één gezamenlijke SWOT-analyse. Dat kon, omdat men hetzelfde sjabloon had gebruikt. Om het resultaat van de analyse concreter te maken en het formuleren van beleidsaanbevelingen te faciliteren, heeft men dan een matrix opgesteld.

Ten slotte zijn er beleidsaanbevelingen geformuleerd en werden er een aantal aandachtpunten opgelijst, waarmee we natuurlijk rekening moeten houden bij een eventuele toekomstige aanpassing van het decreet. Het gezamenlijk uitgewerkte evaluatiedossier waarvan ik daarnet het proces heb geschetst, is me begin februari bezorgd. De evaluatieopdracht, of althans de eerste fase ervan, is daarmee afgerond. Op 26 februari is er een eerste overleg geweest tussen Bloso en mijn kabinet over de evaluatie van de facultatieve opdrachten jeugdsport en sportkampen, en ook met betrekking tot de basisopdrachten plannen we nog verder overleg. We hebben het voorstel gekregen om in het voorjaar opnieuw bijeen te komen, om onderbouwde voorstellen uit te werken om met dezelfde middelen te komen tot meer efficiënte beleidskeuzes. Natuurlijk zal de Vlaamse Sportraad te gepasten tijde worden betrokken bij heel dat proces.

Ik kom tot de opmerking of suggestie over het Participatiedecreet. Mevrouw Werbrouck, het is wellicht daardoor dat u daar nogal gedetailleerd op bent ingegaan, maar ik dacht niet dat dit de bedoeling van de vraag was. Mijnheer Sauwens, u weet dat we bezig zijn met de evaluatie van dat Participatiedecreet. Er is echter nooit sprake geweest van een mogelijke transfer van aspecten naar het decreet met betrekking tot de sportfederaties. Specifiek voor de sportproeftuinen zal ik echter binnen afzienbare termijn beslissen wat er met die diverse proeftuinen zal gebeuren. Het valt echter inderdaad niet uit te sluiten dat er mogelijk in het Sportfederatiedecreet iets kan gebeuren met de follow-up van de sportproeftuinen. Die evaluatie van de proeftuinen heb ik hier helemaal gedaan, dacht ik.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: U zegt dat de beide SWOT-analyses zijn samengevoegd. Wat is de algemene indruk? Doen de federaties het vrij goed? Ik weet wel dat dit per federatie zal moeten gebeuren. Het decreet is destijds aangepast. Er zijn extra middelen naartoe gegaan. Er is sprake geweest van een aantal specifieke opdrachten. U moet toch al een zicht hebben op die algemene evaluatie.

Minister Philippe Muylers: Uiteraard hebben we een zicht, maar het is moeilijk om dat in het algemeen te zeggen. Er is een matrix met de diverse onderdelen, met het financiële en de andere aspecten, en dan is er nog eens een opdeling per federatie. Het zou gemakkelijk zijn om iets over het geheel te zeggen, maar dan zult u, als u dat daarna ziet, zeggen dat u dat toch anders zou beoordelen. Ik denk dat we een genuanceerd beeld hebben gekregen. Daarom ook

voeren we die gesprekken met de diverse federaties. Als er een SWOT-analyse wordt gemaakt, dan komt bij het onderdeel van de opportuniteiten uiteraard de vraag aan bod wat er zou gebeuren als men meer geld zou hebben. Daarom vraag ik aan de federaties om te bekijken welke elementen er nu nog kunnen worden verbeterd binnen het budgettaire kader van vandaag. Ik ga dus geen algemene uitspraak doen over alle federaties.

De heer Johan Sauwens: Wanneer zal de evaluatie afgerond zijn? Wanneer mogen we de echte eindevaluatie verwachten?

Minister Philippe Muylers: Eind mei. We voeren nu de gesprekken met de federaties.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de instrumenten tegen seksueel grensoverschrijdend gedrag in sportclubs - 1142 (2012-2013)

– *De heer Bart Caron treedt als waarnemend voorzitter op.*

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Voorzitter, minister, collega's, sportverenigingen en begeleiders hebben soms moeilijkheden om in te schatten wat aanvaardbaar of grensoverschrijdend seksueel gedrag is bij jongeren in sportclubs en hoe ze hier moeten mee omgaan. Minister, om hieraan te verhelpen en de seksuele integriteit van jonge sporters te beschermen, hebt u, ter concretisering van de engagementsverklaring en in uitvoering van het Vlaams actieplan tegen geweld en kindermisbruik, en in samenspraak met onder andere de sportsector, instrumenten ontwikkeld en ontworpen om jongeren, begeleiders en clubs in het algemeen te helpen en aan te sporen om bepaalde gedragsregels op te stellen. Een van de instrumenten, naast het raamwerk en de handleiding, is gebaseerd op het Vlaggensysteem dat werd ontwikkeld door Sensoa. Het werd vertaald naar de specifieke sportcontext, zoals eerder al een brochure werd opgesteld die de context voor jeugdverenigingen als doel had.

Ik stelde deze vraag ook al aan minister Smet in het voorjaar van 2012.

Het Vlaggensysteem is een werkinstrument dat sportbegeleiders en ouders in staat stelt om aan de hand van enkele criteria een expliciete situatie in te schatten: is er toestemming, is er gelijkwaardigheid, blijft het zelfrespect van de jongere intact, is er sprake van dwang of sociale druk, is het normaal voor de leeftijd en is de context geschikt? Op basis hiervan wordt de situatie al naargelang de ernst ervan binnen een van de vooraf bepaalde vlaggenkleuren –groen, geel, rood of zwart – gekwalificeerd. Bij elke kleur worden ook gepaste acties of reacties meegegeven. De bedoeling is om sportbegeleiders en sportclubs op een meer objectieve en beredeneerde manier te leren omgaan met jongeren in seksueel getinte situaties.

De lancering van dit Vlaggensysteem was alvast een groot succes. Dat betekent dat er toch vele vragen waren, en ook onwetendheid bij ouders en jeugdverenigingen met betrekking tot het omgaan met seksueel getinte situaties met jongeren en kinderen.

De instrumenten tegen seksueel grensoverschrijdend gedrag in de sportsector zijn bedoeld om duidelijke beleidsafspraken te maken en engagementen te formuleren, en in tweede instantie om aan te zetten tot een degelijk preventie- en reactiebeleid.

Minister, op welke manier hoopt u dat de sportsector deze instrumenten tegen grensoverschrijdend seksueel gedrag zal invullen? Hoe kunt u sportclubs en -verenigingen aanzetten om in te spelen op deze instrumenten? Hoe zal kunnen worden gemeten wat de effecten zijn van het bedoelde preventie- en reactiebeleid, en of ze voldoende uitwerking zullen hebben? Bestaat er op heden al een meetinstrument?

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, ik sluit mij volledig aan bij de vraag en de opmerkingen van mijn collega. Zoals iedereen hier ben ik voorstander van de genomen engagementen in het kader van grensoverschrijdend seksueel gedrag. Ik volg dat dossier al langer op door middel van parlementaire vragen. In dat kader heb ik in 2012 bij Panathlon Gent een uiteenzetting gegeven vanuit politieke hoek over de problematiek en de stand van zaken in verband met dit dossier. Dat was een bijzonder interessante en leerrijke ontmoeting. Uit gesprekken met enkele sleutelfiguren uit de sportwereld heb ik geleerd dat preventie en informatie daarin heel belangrijk zijn. Dat is ook logisch. We mogen echter niet vergeten om die informatie en de ontwikkelde instrumenten in de praktijk om te zetten. We moeten er vooral op toezien dat we dit op een gedifferentieerde manier doen. Er zijn grote verschillen tussen de verschillende sporttakken. Die vragen steeds een andere aanpak.

Ik ben ervan overtuigd dat de ontwikkelde instrumenten efficiënt zijn en zeker toepasbaar voor de meeste doelgroepen. Maar als we echt willen dat dit effect heeft, zullen we moeten kijken wat de penetratiegraad is van al deze instrumenten. Minister, zijn er plannen om dit te meten? Het meten van de resultaten is in dit soort zaken al een vorm van preventie op zich. Seksueel misbruik blijft een gevoelig onderwerp, zeker in bepaalde sporttakken waar veel one-to-one wordt gewerkt tussen coach en jonge sporter. Sommige van deze sporters leven in een heel beschermde wereld. Als we willen dat deze instrumenten een maximaal effect sorteren, moeten we zeker zijn dat de noodzakelijke informatie en de ontwikkelde instrumenten ook effectief tot bij deze doelgroep geraken.

Daarnaast is er de steeds snellere evolutie van het aantal jongeren dat in de sportclubs passeert. Grensoverschrijdend seksueel gedrag moet dus regelmatig onder de aandacht worden gebracht.

Tijdens de vorige commissievergadering hadden we het tijdens de bespreking van de Sportclubenquête nog over de administratieve omkadering van sportclubs en het gebrek aan middelen, bestuursleden en vrijwilligers. Het lijkt mij noodzakelijk om te bekijken hoe de engagementen die u hebt genomen ook effectief kunnen worden gerealiseerd. Ook dat moeten we evalueren, en misschien komen we dan wel tot de conclusie dat we op dit vlak wat concreter moeten werken door bijvoorbeeld best practices te verspreiden onder clubs, trainers, sporters en ouders. Zit dat ook in de planning?

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, de ontwikkeling van de handleiding en het Vlaggensysteem specifiek voor de sportsector is heel zinvol. Ik had wel graag eens op voorhand gezien hoe het eruitziet. Ik heb het Vlaggensysteem van Jeugd gezien. Voor Sport had ik het ook graag gezien. We kunnen er theoretisch over spreken, maar het effectief in handen hebben, is nog iets anders.

Ik ben blij dat we blijven strijden tegen het seksueel misbruik binnen de verschillende sectoren. Maar het belangrijkste ligt nog op de plank: ervoor zorgen dat de handleiding en het Vlaggensysteem worden verspreid en gebruikt binnen de sportsector. We moeten maken dat het grensoverschrijdend seksueel gedrag niet ingebed wordt in de cultuur van de sportclubs.

Minister, bent u van plan om de effecten van het preventiebeleid te meten? Hoe zou dat kunnen gebeuren? Vanaf wanneer zou dat opportuun kunnen zijn? Wanneer zullen we die resultaten zien?

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Ik sluit mij aan bij wat de heer Gysbrechts zegt over de goede voorbeelden. Er wordt verwezen naar wat er gebeurt in het beleidsdomein Jeugd. Naar aanleiding van het seksueel misbruik in de Kerk heeft men binnen het katholieke onderwijsnet een aantal maatregelen en richtlijnen uitgevaardigd. En vandaag spreken we

over sport. In die drie sectoren zijn verschillende mensen professioneel actief: trainers, leerkrachten en begeleiders binnen de jeugdsector. Maar het gaat altijd over dezelfde kinderen. Minister, zijn er contacten tussen die drie beleidsdomeinen om gericht op de jongeren te werken? Het is heel belangrijk dat de professionals weten wat kan en wat niet kan, en dat daar systemen worden ontwikkeld. Maar ook de jongeren moeten zeer goed beseffen wat van hun kant kan en niet kan, hoe ze daarmee moeten omgaan en aan wie ze dat kunnen melden. We moeten weten wat bijvoorbeeld de kinderrechtencommissaris kan bijdragen om over de verschillende beleidsdomeinen heen advies te geven. Hij moet tegen de verkokering, al dan niet goedbedoeld, kunnen optreden.

De heer Bart Caron: Ik sluit mij namens mijn fractie aan bij de bekommernissen van de vraagstellers, van mevrouw Godderis in eerste instantie. Het is terecht om de problematiek aan te kaarten. De kwaliteit van de discussie erover zint mij. Minister, we mogen niet lichtzinnig omgaan met deze thematiek. We moeten dat met nuance doen. Met de elementen die hier zijn aangebracht, hebben we een goede stap vooruit gezet.

Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer De Ro, om ervoor te zorgen dat er geen verkokering komt, hebben de drie ministers afspraken gemaakt om met dezelfde mensen te werken, onder andere van Sensoa. Het is dezelfde filosofie, maar het zijn ook dezelfde mensen of organisaties die het doen. We vermijden dat het verkokert en zorgen ervoor dat het op elkaar aansluit.

Mevrouw Godderis, we hebben twee jaar hard gewerkt. Voor sport is het heel specifiek. In sport heb je lichamelijke, aanrakingen en contacten. Die zijn vaak onlosmakelijk verbonden met de sportbeleving, de training en de verzorging. Het is soms heel gevoelig en heel complex. Daarom ben ik blij dat de vertaling van dat Vlaggensysteem specifiek voor sport is gemaakt.

In de eerste plaats wil ik de sportclubs en -verenigingen stimuleren om in te spelen op deze instrumenten, onder andere via een projectondersteuning aan de vzw Internationaal Centrum voor Ethiek in de Sport (ICES). Het project zal in de eerste fase 40.000 euro kosten. De subsidie moet worden aangewend voor drie zaken. Ten eerste: het didactisch uitwerken, gebruiksklaar maken en afwerken van de sportversie van het Vlaggensysteem van Sensoa, en het implementeren via een gedrukte uitgave en het verspreiden hiervan. Mevrouw Werbrouck, na de commissievergadering kan iedereen er een meenemen. Ten tweede: het ondersteunen en begeleiden van de sportsector in de implementatie van het Vlaggensysteem met training in de methodiek en vorming. Ten derde: het drukken van handleiding en infobrochure voor de sportclubs.

Van het Vlaggensysteem en de handleiding zijn er in de eerste fase 1600 exemplaren gedrukt. ICES coördineert in samenspraak met een aantal actoren in de loop van dit jaar verschillende communicatie -en vormingsmomenten naar de sportsector.

Ik noem enkele vormingsmomenten die zijn gepland of al doorgang hebben gevonden. Samen met de Vlaamse Sportfederatie (VSF) werd op 27 februari 2013 een infosessie voor de sportfederaties georganiseerd. Dat was een succes. Er waren 35 federaties en 45 mensen aanwezig. Na een eerste bekendmaking is dat toch een goede zaak.

Het Vlaggensysteem zal tijdens het ISB-congres (Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid) op 20 en 21 maart 2013 worden verspreid naar de gemeentelijke en provinciale sportdiensten. Er is ook een vormingssessie 'to train the trainer' met Sensoa op 19 april 2013. Daar zullen mensen uit sportfederaties en sportdiensten worden opgeleid in de methodiek.

Er worden vijf provinciale vormingsmomenten gepland. Daar kunnen we bestaande 'best practices' mee aan bod laten komen. Andere geplande vormingssessies zijn er via de sportdienst van de stad Gent of via de Bond voor Lichamelijke Opvoeding.

In overleg met mijn administratie wordt geanticipeerd op opportuniteiten die zich aandienen en wordt gezocht naar mogelijkheden om andere partners mee bij deze zaak te betrekken, zoals het Vlaams Bureau voor Sportbegeleiding (Vlabus), de Stichting Vlaamse Schoolsport (SVS) en de Vlaamse Trainersschool (VTS). Zo neemt de VTS het Vlaggensysteem mee in de huidige sessies van de opleiding voor jeugd sportcoördinator. Dat is een ideale manier om die zaken mee te geven. Zo wordt dit systeem onmiddellijk geïmplementeerd in de vorming van de mensen die daarna een coördinerende rol opnemen in het veld.

Het ontwikkelde materiaal en de instrumenten zijn terug te vinden op www.sportmetgrenzen.be en www.ethischsporten.be. In het kader van het actieplan Gezond Sporten zal de website www.gezondsporten.be worden vernieuwd en het luik ethisch sporten zal hier op een toegankelijker manier worden gepresenteerd, om zo een ruimer publiek te bereiken. Het is nog even afwachten hoe de respons vanuit de sportsector zal zijn, maar de eerste tekenen, onder andere vanuit de Vlaamse Sportfederatie, zijn erg positief.

Effectmeting bij dit thema is niet vanzelfsprekend, wel wie je bereikt, maar er is geen heldere nulmeting. Een echte meting van het resultaat is nogal moeilijk. Er is geen meetinstrument beschikbaar, maar dit lijkt praktisch heel moeilijk te zijn. Wel zal er na de vormingssessies een evaluatie- en een appreciatiemoment zijn. Op basis van het verslag dat ICES zal indienen na afronding van hun project, kunnen we nagaan welke stimulering, begeleiding of ondersteuning nog nodig is.

Ik verplicht sportverenigingen tot niets. Het moet geen administratieve rompslomp worden, het moet doorleefd zijn en men moet zelf overtuigd zijn. We hebben de nodige instrumenten en ondersteuning. Het is aan de sportsector om de handschoen op te nemen. Na de nieuwe afzonderlijke dopingregelgeving, die jullie hebben goedgekeurd, wordt nu ook het decreet inzake medisch en ethisch verantwoord sporten van 13 juli 2007 herwerkt. Dit biedt opportuniteiten om rond gezond sporten, ethiek en integriteit in de sport, zowel op beleidsvlak als juridisch, verdere stappen vooruit te zetten.

Ten slotte loopt nu ook een overheidsopdracht inzake het “verstrekken van expertise op het vlak van ethisch verantwoord sporten, met inbegrip van de problematiek aangaande integriteit, seksueel misbruik en geweld”. In juni 2014 zullen over het thema integriteit drie onderzoeksprojecten uitgevoerd zijn. Hiervoor verwijs ik naar mijn antwoorden op vragen van mevrouw Schryvers en mevrouw Werbrouck, waar ik die projecten heb beschreven. Dat kunt u ook raadplegen op www.ethischsporten.be, met een samenvatting van de drie studies die we tegen dan hebben afgerond.

Met dit instrument hebben we een eerste belangrijke stap gezet. We hebben er een uitrolsysteem voor gepland. We beschouwen dit nog niet als afgerond, we werken er verder aan. Een echt meetinstrument om het positief effect te meten, hebben we niet. Je zou moeten weten hoeveel mensen vandaag seksueel onaanvaardbare handelingen hebben ondervonden. Daarvan is geen nulmeting. We weten ook nooit hoeveel dat precies zal zijn.

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T’Jonck: Onlangs las ik in de krant dat het Vlaggensysteem van Sensoa wereldwijd aanslaat. Ze kunnen de vragen nauwelijks bijhouden.

Minister, uit uw antwoord blijkt dat de eerste tekenen vanuit de sector positief zijn. De sportsector kan tot niets worden verplicht. Daarom is het positief dat de administratie zelf actief op zoek gaat naar partners om het Vlaggensysteem verder te implementeren en de initiatieven bij een ruimer publiek bekend te maken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■